

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus Theologico-Moralis De Sacris Ecclesiasticorum Ministeriis, Hoc est, De Horis Canonicis, & Missæ Sacrificio

Biesmann, Caspar

Coloniæ Agrippinæ, Anno 1695.

Caput VI. Adduntur prædictis quædam notatu digna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42206

CAPUT VI.

*Adduntur predictis quadam nota-
tu digna.*

NOta primò : Sacerdotem non posse disponere , aut alteri applicare fructum generalissimum , aut specialem. Hi enim Ecclesie , & aliis ad Sacrificium concurrentibus competunt , adeoque non sunt in potestate Sacerdotis. Secundò , fructum ministerialem à Sacerdote applicabilem, pro ratione Sacrificii quadrupliciter posse dividi & applicari : Nam imprimis potest Sacerdos nomine alterius Sacrum offerre in laudem & honorem Dei, qui fructus est laudis. Deinde potest idem Sacrificium nomine alterius offerre in gratiarum actionem pro acceptis à Deo beneficiis , qui fructus dicitur Eucharisticus. Tertiò , potest offerre pro peccatis , & pœnis alterius , & dicitur satisfactorius. Quartò , potest offerre ad impetrandum alteri certum à Deo beneficium ; & dicitur impetratorius. Proinde si

Quid liceat Sacerdoti circa fructum generalissimum aut specialem.

Quid circa ministerialem.

G Sacri-

Poteritne
Sacerdos
ob fructum
ministeria-
lem à se di-
visum plu-
ra stipendia
admittere.

Exponitur,
quo titulo
liceat Sa-
cerdoti sti-
pendia ad-
mittere pro
Missâ.

Sacrificium præcisè offeras in laudem Dei, poteris idem offerre, & alteri applicare tanquam gratiarum actorium aut impetratorium, &c. Hinc tamen non inferes posse te plura, quàm unum stipendium admittere pro qualibet Missâ: Nam sacra Congregatio ex auctoritate *Vrbani VIII.* sub obtestatione divini iudicii mandat, ac præcipit, ut absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem datæ eleëmofynæ præscriptæ sunt. Quòd si tamen dans stipendium expressè significet, velle se unum solum fructum, posses probabiliter juxta *Tamb.* accipere aliquid ab alio ob alterum fructum, quem etiam ipse unicum & solum expressè veller, volenti enim non fit injuria. Tertiò, stipendium, quòd datur pro Missis, non dari pro ipso fructu spirituali Missæ, nequè pro labore, qui ipsi Missæ intrinsicus est, qualis v. g. est dicere orationes, aliòsque Sacrificii ritus observare. Nam pro his aliquid petere, foret simoniacum. Datur proinde stipendium vel pro sustentatione Sacerdotis, qui sacrificando in gratiam alterius occupatur. Congruum enim est, ut
qui

qui Altari propter alium servit, ex illius quoque mediis vivat & alatur. Unde non datur stipendium pro Sacrificio, ut quid spirituale est, sed purè, ut in gratiam alterius susceptum: Adeoque est pretiū non spiritualis officii, sed personæ in gratiā alterius occupatæ. Nec obstat, quòd Sacerdos aliunde habeat sufficientem sustentationem. Nam eo die, quo in gratiam alterius occupatur serviendo Altari, eodē quoq; conveniens est, ut hic dato stipendio ad sustentationem Sacerdotis in sui gratiā occupati aliquid conferat: Vel datur secundum nonnullos Doctores pro obligatione, quam suscipit in se Sacerdos, applicandi fructum pro tali persona, cum eum posset applicare pro alia. Nam si ad sustentationem Sacerdotis, pro Sacrificio, quod est actualis applicatio fructūs spiritualis, ut in gratiam alterius suscepto stipendium admitti potest; Videtur quoque ad eundem finem, admitti posse pro obligatione applicandi fructum Sacrificii, ut in gratiam alterius suscepta. Interim *Suar. habens suam sententiam pro communi, Arriag. C. Lugo, multis con-*

tendens contrariam esse absurdam,
aliquē accipere pretium pro di-
cta obligatione applicandi fru-
ctum Sacrificii huic personæ, cen-
sent esse simoniacum. Sacerdos
ad tollendos scrupulos admittat
stipendium eo modo, quo Ec-
clesia permittit. Quartò, posse
Missæ Sacrificium applicari omni-
bus fidelibus tam iustis, quàm
peccatoribus, quamvis hifructus
propitiationis pro debito poenæ
capaces non sint, utpote extra gra-
tiam Dei constituti. Item posse
applicari Sanctis in cœlis, non
quidem ut est satisfactorium; quia
non egent ulla satisfactione; sed
quatenus est Eucharisticum & im-
petratorium. Sacrificando enim
agimus gratias pro beneficiis in
Sanctos collatis, & rogamus, ut
eorum cultum & gloriam pro-
pagare & augere dignetur: I-
tem animabus in purgatorio, &
quidem illis præcipuè ut est sa-
tisfactorium, Paganis quoque
& infidelibus, ut ad fidem con-
vertantur. Nec est prohibitum
applicare excommunicatis tole-
ratis & non vitandis; At pro non
tolerato & vitando non licet, quia
Eccle-

Ecclesia non vult orari pro talibus nomine suo in solemnibus suis precibus. Nullibi tamen vetitum est, quò minus Sacerdos in suo Memento, atque adeo privato nomine Deum pro ipso oret. Utrum autem Sacerdos tanquam privata persona possit pro illis offerre Sacrificium, de hoc fit dubium inter Authores, pro parte affirmante stat sequens ratio, quia Ecclesia solum privat excommunicatos communibus suffragiis, & consequenter Sacrificio pro ut offertur in persona Christi & Ecclesie. Quæ ratio quantum ponderis habeat, prudenti lectori æstimandum relinquo. Vid. Gob, tr. 3. cas. 5. sect. 3. *Suar Azor. &c.* Quintò, si ante Sacrum fueris oblitus applicare fructum Sacrificii ei, qui dedit stipendium, ex probabili sententia sufficit, si immediatè ante consecrationem ei applices, adeoque poterit tunc mutari intentio, etsi eousque voluisses celebrare pro alio; cujus sententia fundamentum est, quod Sacerdos, accepto stipendio, probabiliter non teneatur illi, pro quo celebrat, applicare fructum ex opere operantis pro-

Quid dicendum, si ante Sacrum oblitus fueris applicare Missam danti stipendium.

venientem, id est, non teneatur applicare collectas vel orationes, &c. Contrarium tamen est probabilius eorum, qui volunt omnem fructum debere illi applicari, qui dedit stipendium. Nam dans elemosynam videtur sibi omnem fructum Sacrificii, sive ex opere operato, sive ex opere operantis provenientem deposcere. Ita enim responderet, si à te interrogaretur. Nam sicuti emens arborem, omnem ejus fructum sive parvum sive magnum deposcit, ita fideles à Sacerdote Missam petentes totum ejus fructum volunt, sive ex opere operantis magnus sit, sive parvus, juxta dispositionem Sacerdotis. Dum hic igitur in malo statu celebrat, dat quod exigitur, quia dat juxta dispositionem suam, quam habet; Sicut arborem emens ab eo plus non exigit, quam ipsa profert. Juxta naturalem dispositionem. Est tamen praesumptio satis certa, neminem ex dantibus stipendium tam esse tenacem, ut nolit Sacro sibi applicato ullam collectam pro alio interferi. Accedit, quod sicuti impedire non potest, ut in Memento Sacerdos oret pro aliis; Ita nec videtur impedire posse, ut oret

oret

UT SACRIFICIO. 151

oret collectam pro alio. Imò nec erit tam rigidus, quin permittat secundariò offerri Sacrificium pro aliis, maximè si id absque ejus detrimento fieri poterit, pro ut fiet juxta eorum sententiam, qui docent Missam multis simul applicatã tantũ prodesse singulis, quantum omnibus. Verũ quia contraria sententia est communior & probabilior, secundarias intentiones rectè adjicies, cum ea tacita conditione, si stipendium offerenti inde nihil decedat. Adde, quòd si is, pro quo celebratur, ejus fructus sit incapax, aut illo non indigeat, hunc fructum probabiliter participandum ab eo, pro quo secundario Sacrum obtulisti v.g. lectum Sacrum pro defuncto; Qui si ad cœlum transierit, non indiget satisfactione, adeòque fructus satisfactorius obveniet illi; pro quo secundariò celebrãsti. Vid. *Gob. l. c. Tamb. &c.* Sextò, Sacerdos applicans Sacrum illi animæ, quam Deus vult, nihil omninò agit. Non enim Dei, sed Sacerdotis est alteri Sacrum applicare: Aliud est, si intentionem tuam alliges scientiæ divinæ dicendo v. g. offero hoc Sacrum illi animæ, quam Deus

Qua ratione Sacerdos secundarias intentiones suo Sacro rectè adjiciet.

Quid si Sacerdos applicet Sacrum animæ, quam Deus vult.

Aut applicat de conditione sub futuro.

videt maximè indigere, vel cui videt Sacerdotem posse utilissimè aut debere applicare. Intentio etiam, quæ est sub conditione de futuro, nulla est, & invalida, v. g. applico Sacrum illi, qui mihi cras ex consanguineis primò est obventurus, vel qui cras primò omnium oblaturus est stipendium, quia Sacrificium producit effectum, quando existit, ac proinde per intentionem Sacerdotis suspendi non potest. Idem est, si dicas, applico illi, quem Deus scit mihi esse obviaturum, quia hæc intentio virtualiter est sub conditione de futuro. Nam obviatio illa cras liberè futura est. Vid. *Suar.*, *Laym.* *Gob. l. c. &c.*

C A P U T VII.

De stipendio, quod Sacerdoti datur pro Sacrificio Missæ.

Sacerdos admittens stipendium pro Sacro, quod celebrat; studiosè servabit sequentia, quæ ob turpem quorundam Sacerdotum negotiationem, ac scèdè quæsitum lucrum, & præsumptam intentionem